

TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2006. gada 28. septembrī*

Lieta C-434/04

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Korkein oikeus* (Somija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2004. gada 6. oktobrī un Tiesā reģistrēts 2004. gada 11. oktobrī, kriminālprocesā pret

Jan-Erik Anders Ahokainen,

Mati Leppik.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Ross [*A. Rosas*], tiesneši Ž. P. Puisošē [*J.-P. Puissochet*] (referents), E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*], U. Lehmuss [*U. Lõhmus*] un A. O'Kifs [*A. Ó Caoimh*],

ģenerālvokāts M. Pojarešs Maduru [*M. Poiares Maduro*],
sekretārs H. fon Holšteins [*H. von Holstein*], sekretāra palīgs,

* Tiesvedības valoda - somu.

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2006. gada 17. maijā,

ņemot vērā mutvārdu apsvērumus, ko sniedza:

- *Virallinen syyttäjä* vārdā — M. Ilmans [*M. Illman*], prokurors *Raasepori* Pirmās instances tiesā,
- Somijas valdības vārdā — T. Pinne [*T. Pynnä*] un E. Biglina [*E. Bygglin*], pārstāves,
- Portugāles valdības vārdā — L. Fernandišs [*L. Fernandes*] un A. Seisa Nevišs [*Á. Seiça Neves*], pārstāvji,
- Zviedrijas valdības vārdā — A. Falka [*A. Falk*], pārstāve,
- Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — M. van Bēks [*M. van Beek*] un P. Ālto [*P. Aalto*], pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus tiesas sēdē 2006. gada 13. jūlijā,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par EKL 28. un 30. panta interpretāciju un tika iesniegts sakarā ar kriminālprocesu, kas uzsākts pret Ahokainenu [*Ahokainen*] un Lepiku [*Leppik*] par kontrabandas etilspirta importu Somijā.

Atbilstošās tiesību normas

2. Saskaņā ar Likuma Nr. 1143/1994 par alkoholu [*alkoholilaki* (1143/1994), turpmāk tekstā — “Likums par alkoholu”] 1. pantu šī likuma mērķis ir censties ietekmēt alkohola patēriņu, novēršot alkoholisko vielu veselībai un sabiedrībai radītajās bīstamās sekas.
3. Saskaņā ar Likuma par alkoholu, kas grozīts ar Likumu Nr. 1/2001, 3. panta 2. punktu ar “alkoholiskajiem dzērieniem” saprot visus dzērienus, kas paredzēti patēriņam, kuru etilspirta alkohola saturs ir zemāks vai vienāds ar 80 %.
4. Atbilstoši šim Likumam par alkoholu spirts, kas netiek uzskatīts par patēriņam paredzētu alkoholisko dzērienu, ir definējams kā nedenaturēts etilspirts vai nedenaturēta etilspirta ūdens šķīdums, kam ir vairāk par 80 %.
5. Šī norma paredz it īpaši, ka spirta izmantošana, ražošana un imports ir atļauts tikai personām, kas šim nolūkam ir saņēmušas atļauju.
6. Likuma par alkoholu 8. pants regulē alkoholisko dzērienu un “spirta” importu komerciāliem nolūkiem, kā arī atļauju importēt etilspirtu. Atbilstoši šī panta 1. punktam alkoholisko dzērienu imports personīgam patēriņam, kā arī komerciālam nolūkam nav pakļauts īpašai importa atļaujai. Saskaņā ar minētā panta 2. punkta pirmo daļu profesionāļi drīkst importēt spirtu ar *tuotevalvontakeskus* (preču

kontroles iestādes) atļauju. Saskaņā ar šī paša panta 2. punkta otro daļu fiziska persona drīkst importēt spirtu personīgām patēriņam, ja tā ir saņēmusi minētās kontroles iestādes atļauju atbilstoši šī paša likuma 17. pantam, nosūtot tai paziņojumu, kurā apstiprināts personas importētāja statuss.

- 7 Prasītājam atļaujas saņemšanai izmantot spirtu ir jānorāda pamatota vajadzība (Likuma par alkoholu 17. panta 3. punkts).

- 8 Atbilstoši Likuma par alkoholu Nr. 459/1968 82. pantam, kas, izņemot sankciju noteikumus, aizstāts ar Likumu par alkoholu, ikviens alkoholisko dzērienu vai etilspirta prettiesisks imports vai eksports vai importa vai eksporta mēģinājums ir pamats sankcijām par alkoholisko vielu kontrabandu.

Pamata prāva un prejudiciālie jautājumi

- 9 2002. gada 1. augustā veiktās muitas kontroles laikā Vācijas izcelsmes kravas automašīnā tika atklāti 9492 litri spirta (etilspirts ar spirta saturu no 96,4 līdz 96,5 %) viena litra pudelēs. Ņemot vērā veidu, kādā tas bija iepakots, un sniegtos paskaidrojumus, prece acīmredzami bija paredzēta patēriņam atšķaidīta alkoholiska dzēriena veidā. Pēc automašīnas pavaddokumentiem kravas automašīnai bija jātransportē 32 paletes sezama eļļas.

- 10 Ahokainenam un Lepikam *Raaseporin käräjäoikeus* (Rāsepori Pirmās instances tiesa) piesprieda cietumsodu par alkoholisko vielu kontrabandu. Tāpat šī tiesa noteica etilspirta konfiskāciju par labu valstij.
- 11 *Helsingin hovioikeus* (Helsinki Apelāciju tiesa) šo spriedumu apstiprināja.
- 12 Saņēmusi Ahokainena un Lepika kasācijas sūdzību par apelācijas tiesas nolēmumu *Korkein oikeus* (Augstākā tiesa) šaubās it īpaši par to, vai Somijas atļauju režīms spirta jomā ir jāuzskata par pasākumu ar kvantitatīviem ierobežojumiem līdzvērtīgu iedarbību EKL 28. panta izpratnē un tādā gadījumā vai to var uzskatīt par tiesisku, ņemot vērā tā mērķi atbilstoši EKL 30. pantam.
- 13 Uzskatot, ka ir vajadzīga attiecīgo EK līguma noteikumu interpretācija, *Korkein oikeus* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai EKL 28. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas iestājas pret tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru vairāk nekā 80 % stipra nenedaturēta etilspirta importu drīkst veikt tikai persona, kas ir saņēmusi atļauju?
- 2) Vai apstiprinošas atbildes uz pirmo jautājumu gadījumā šāds atļauju tiesību regulējums atbilst EKL 30. pantam?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

- 14 Ar prejudiciālajiem jautājumiem, kuri jāizskata kopā, iesniedzējtiesa pēc būtības jautā, vai Līguma noteikumi par preču brīvu apriti iestājas pret iepriekšējas atļaujas nosacījumu, ko paredz Likums par alkoholu, spirta importam.
- 15 Lai lietderīgi atbildētu iesniedzējtiesai, ir jāatgādina, ka Padomes 1992. gada 25. februāra Direktīvas 92/12/EEK par vispārēju režīmu akcīzes precēm un par šādu preču glabāšanu, apriti un uzraudzību (OV L 76, 1. lpp.), kas definē šīm precēm, kuras ietver arī alkoholu, piemērojamo muitas un nodokļu tiesisko režīmu, mērķis tomēr nav specifiski regulēt EKL 30. pantā paredzēto vispārējo interešu prasību aizsardzību tādējādi, ka dalībvalstis, ievērojot Līgumu, saglabā savu kompetenci pieņemt vajadzīgos prasību aizsardzības pasākumus (skat. pēc analogijas 1999. gada 15. jūnija spriedumu lietā *C-394/97 Heinonen, Recueil*, I-3599. lpp., 29. punkts).
- 16 Tātad, no vienas puses, ir jāpārbauda, vai pastāv ierobežojums EKL 28. panta izpratnē, kā arī, no otras puses, vai ir iespēja to pamatot atbilstoši EKL 30. pantam.

Ierobežojums EKL 28. panta izpratnē

Lietas dalībnieku argumenti

- 17 *Virallinen Syyttäjä* (prokuratūrai), kā arī Somijas un Portugāles valdībai dalībvalsts tiesību norma, kas spirta importu pakļauj atļauju sistēmai, nešķiet esam pretrunā

EKL 28. pantam. Turpretī Zviedrijas valdība un Eiropas Kopienu Komisija uzsver, ka pienākums prasīt valstij, kurā iaved, atļauju pirms attiecīgo preču importa ir EKL 28. pantā aizliegta darbība pat tad, ja šī atļauja ir vienkārša formalitāte un tiek izsniegta automātiski.

Tiesas vērtējums

- 18 Jebkāds dalībvalstu tirdzniecības regulējums, kas tieši vai netieši, faktiski vai iespējami varētu ietekmēt Kopienas iekšējo tirdzniecību, ir uzskatāms par pasākumu ar līdzvērtīgu iedarbību un kā tāds aizliegts, pamatojoties uz EKL 28. pantu (skat. it īpaši 1974. gada 11. jūlija spriedumu lietā 8/74 *Dassonville*, *Recueil*, 837. lpp., 5. punkts; 2003. gada 19. jūnija spriedumu lietā C-420/01 Komisija/Itālija, *Recueil*, I-6445. lpp., 25. punkts, un 2005. gada 26. maija spriedumu lietā C-20/03 *Burmanjer* u.c., Krājums, I-4133. lpp., 23. punkts). Pat valsts un importētām precēm vienlīdzīgi piemērojams tiesiskais regulējums, kura piemērošana importētajām precēm var samazināt to pārdošanas apjomu, principā ir EKL 28. pantā aizliegts pasākums ar līdzvērtīgu iedarbību (skat. it īpaši 1979. gada 20. februāra spriedumu lietā 120/78 *Rewe-Zentral*, sauktu par “Cassis de Dijon”, *Recueil*, 649. lpp.).
- 19 Tiesa tomēr ir precizējusi, ka valsts noteikumi, kas ierobežo vai aizliedz dažus tirdzniecības veidus un kas, no vienas puses, attiecas uz visiem iesaistītajiem uzņēmējiem, kuri darbojas valsts teritorijā, un, no otras puses, kā juridiski, tā faktiski vienādi skar valsts preču un ārvalsts preču tirdzniecību, nav tādi, kas tieši vai netieši, faktiski vai iespējami ierobežo tirdzniecību starp dalībvalstīm tādā nozīmē, ko ieviesusi judikatūra ar iepriekš minēto spriedumu *Dassonville* (šajā sakarā skat. 1993. gada 24. novembra spriedumu apvienotajās lietās no C-267/91 līdz C-268/91 *Keck* un *Mithouard*, *Recueil*, I-6097. lpp., 16. punkts).

- 20 Konkrētāk attiecībā uz importa iepriekšējas atļaujas kvalificēšanu atbilstoši Līguma noteikumiem Tiesa jau ir nospriedusi, ka šāda sistēma principā ir pretrunā EKL 28. pantam, jo šis noteikums esot kavēklis piemērot iekšējos Kopienas darījumos valsts tiesības, kas, lai arī tīri formāli, saglabātu importa licenču vai jebkuru līdzīgu procedūru prasību (1983. gada 8. februāra spriedums lietā 124/81 Komisija/ Apvienotā Karaliste, saukts par “UHT”, *Recueil*, 203. lpp., 9. punkts, un 1990. gada 5. jūlija spriedums lietā C-304/88 Komisija/Beļģija, *Recueil*, I-2801. lpp., 9. punkts; tāpat skat. 2005. gada 26. maija spriedumu lietā C-212/03 Komisija/Francija, Krājums, I-4213. lpp., 16. punkts, un EBTA Tiesas 1994. gada 16. decembra spriedumu lietā E-1/94 *Restamark*, *EFTA Court Report*, 15. lpp., 49. un 50. punkts).
- 21 Formalitāšu importam noteikšanas fakts, kā tas ir attiecībā uz noteikumiem pamata lietā, ieviešot iepriekšējas atļaujas sistēmu, patiešām var kavēt Kopienas iekšējo tirdzniecību un traucēt tādu preču iekļuvi tirgū, kas ir likumīgi ražotas un tirgotas citās dalībvalstīs. Šķērslis ir vēl lielāks, ja šāda sistēma minētajām precēm nozīmē papildu izmaksas (skat. it īpaši 1997. gada 23. oktobra spriedumu lietā C-189/95 *Franzén*, *Recueil*, I-5909. lpp., 71. punkts). Šādos apstākļos runa nav par “vienkāršu” dažu tirdzniecības noteikumu ierobežojumu vai aizliegumu.
- 22 Tāds iepriekšējas atļaujas nosacījums kā pamata lietā tātad ir uzskatāms par šķērslī tirdzniecībai starp dalībvalstīm, kas ietverts EKL 28. panta piemērošanas jomā.

Attaisnojoši pamatojumi EKL 30. panta izpratnē

- 23 Šādu šķērslī tomēr var attaisnot EKL 30. pantā paredzēto iemeslu dēļ.

Lietas dalībnieku argumenti

- 24 *Virallinen syyttäjää* un Somijas valdība uzskata, ka alkohola patēriņš, it īpaši jauniešu vidū, ir ne tikai galvenais riska faktors sabiedrības veselībai Somijā, bet arī iemesls sabiedriskās kārtības un drošības traucējumiem, kas ir cieši saistīti ar noziedzību, kā arī negadījumiem.
- 25 Attiecībā uz samērīgumu tās norāda, ka minētais tiesiskais regulējums izvirzīto mērķu sasniegšanai ir piemērots un vajadzīgs, ja ar vairāk nekā 80 % alkohola satura alkoholu saistītie aizliegumi aprobežojas ar patēriņu personīgām vajadzībām, un ka iepriekšējo atļauju sistēmas mērķis ir izvairīties no šāda patēriņa riska, kas jo īpaši ir liktenīgs jauniešiem, kuriem īpaši stipra alkoholiska viela, bet kurai ir ļoti zema cena kā spirtam, ir pievilcīgs produkts. Jebkurā gadījumā šī sistēma nekavē personu, kas ir saņēmusi atļauju, importēt citās dalībvalstīs ražotu un likumā minētai izmantošanai paredzētu spirtu.
- 26 Savukārt Komisija uzskata attiecīgos pasākumus par nesamērīgiem ar izvirzīto mērķi. Tā jo īpaši norāda, ka, lai sasniegtu dalībvalsts leģitimos mērķus, vispārēji pietiek ar importētāju deklarācijām un importa sertifikātiem.
- 27 Uzskatot, ka spirts ir izslēgts no patēriņa personīgām vajadzībām Somijas tirgū, Komisija turklāt šaubās par to, kādā veidā iepriekšējo atļauju sistēma attiecībā uz tā izmantošanu un importu komerciālos nolūkos var tieši īstenot sabiedrības veselības un sabiedriskās kārtības aizsardzības mērķi.

Tiesas vērtējums

- 28 Ir skaidrs, ka tāds tiesiskais regulējums, kāds ir pamata lietā un kura mērķis ir ietekmēt alkohola patēriņu, lai novērstu alkoholisko vielu radītās bīstamās sekas personu veselībai un sabiedrībai, un tādējādi cenšas cīnīties pret alkohola pārmērīgu lietošanu, atbilst EKL 30. pantā atzītajām rūpēm par sabiedrības veselību un sabiedrisko kārtību.
- 29 Lai rūpes par sabiedrības veselību un sabiedrisko kārtību varētu attaisnot tādu šķērsli, kādu uzliek iepriekšējās atļaujas importam sistēma pamata lietā, tomēr ir vajadzīgs, lai pasākums tiktu uzskatīts par samērīgu ar sasniedzamo mērķi un neveidotu nedz patvaļīgu diskrimināciju, nedz slēptu ierobežojumu tirdzniecībā starp dalībvalstīm.
- 30 Kas attiecas uz diskriminācijas un ierobežojuma risku, neviens fakts lietas materiālos neļauj secināt, ka Somijas iestāžu izvirzītie sabiedrības veselības un sabiedriskās kārtības iemesli ir tikuši izmantoti citam mērķim tādējādi, ka to izmantošana ir bijusi diskriminējoša attiecībā uz precēm, kuras ir ražotas citās dalībvalstīs, vai netieši aizsargātu noteiktus valsts ražojumus (1979. gada 14. decembra spriedums lietā 34/79 *Henn un Darby*, *Recueil*, 3795. lpp., 21. punkts, kā arī 1991. gada 25. jūlija spriedums apvienotajās lietās C-1/90 un C-176/90 *Aragonesa de Publicidad Exterior un Publivia*, *Recueil*, I-4151. lpp., 20. punkts).
- 31 Attiecībā uz pasākuma samērīguma raksturu — runa ir par preču brīvas aprites principa izņēmumu — valsts iestādēm ir jāpierāda, ka to tiesiskais regulējums principā ir samērīgs, proti, vajadzīgs izvirzīto mērķu īstenošanai, šajā gadījumā sabiedrības veselības un sabiedriskās kārtības aizsardzībai, un ka šo mērķi nevarētu sasniegt ar mazāka apmēra aizliegumiem vai mazākiem Kopienas iekšējās

tirdzniecības ierobežojumiem (šajā sakarā skat. 1994. gada 14. jūlija spriedumu lietā C-17/93 *Van der Veldt, Recueil*, I-3537. lpp., 15. punkts, kā arī iepriekš minēto spriedumu lietā *Franzén*, 75. un 76. punkts).

- 32 Kā to uzsvēra *Virallinen syyttäjää* un Somijas valdība, dalībvalstīm tomēr ir diskrecionārā vara, lai, ņemot vērā sociālo kontekstu un svarīguma specifiku, tās saistībā ar Kopienas tiesībām likumīgajiem mērķiem, piemēram, izvairīties no alkohola pārmērīgas lietošanas un cīņā pret ar tā lietošanu saistīto dažādu formu kriminalitāti, noteiktu pasākumus, kuru iespaidā ir iespējams nonākt pie konkrētiem rezultātiem (skat. it īpaši iepriekš minēto spriedumu lietā *Heinonen*, 43. punkts).
- 33 Kā norādīja Zviedrijas valdība, EKL 30. pantā aizsargāto preču un interešu vidū cilvēku veselība un dzīvība ir pirmajā vietā. Dalībvalstīm, ievērojot Kopienas tiesības un it īpaši samērīguma principu, ir jāizlemj, kādā līmenī tās vēlas šo aizsardzību nodrošināt, un veidu, kādā šis līmenis ir sasniedzams (1994. gada 10. novembra spriedums lietā C-320/93 *Ortscheit, Recueil*, I-5243. lpp., 16. punkts; šajā sakarā skat. arī iepriekš minēto spriedumu lietā *Heinonen*, 45. punkts).
- 34 Tiesa attiecībā uz Beļģijas dzīvo dzīvnieku importa režīma un Lielbritānijas *UHT* piena importa režīma saderību ar Kopienas tiesībām uzskatīja, ka iepriekšējās atļaujas sistēma ir nesamērīgs pasākums cilvēku un dzīvnieku veselības un dzīvības aizsardzības nodrošināšanai. Tā precizēja, ka dalībvalsts var pieņemt mazāk ierobežojošus pasākumus, lai aizsargātu šīs intereses, aprobežojoties ar tai vajadzīgās informācijas saņemšanu, piemēram, importētāju parakstītu paziņojumu veidā, vajadzības gadījumā ar attiecīgi atbilstošiem nosūtītājas dalībvalsts izdotiem sertifikātiem (iepriekš minētie spriedumi lietā "*UHT piens*", 17. punkts, un lietā Komisija/Beļģija, 14. punkts).

- 35 Tiesa tāpat ir nospriedusi, ka Līguma 30. un 36. pants (jaunajā redakcijā pēc grozījumiem — EKL 28. pants un 30. pants) iestājas pret valsts tiesību normām, kas ierobežo alkoholisko dzērienu importu ar tirgus dalībniekiem, kam ir ražošanas vai vairumtirdzniecības atļauja, ja, no vienas puses, atļauju sistēma ir šķērslis citas dalībvalsts izcelsmes alkoholisko dzērienu importam, ja tas minētajiem dzērieniem nozīmē papildus izmaksas un ja, no otras puses, nav pierādīts nedz, ka ar valsts minētajām tiesībām ieviestā licenču sistēma, jo īpaši attiecībā uz nosacījumiem sakarā ar uzglabāšanas apjomu un nodevām un nodokļiem paaugstinātā apmērā, kas tiek prasīti no licenču saņēmējiem, ir samērīga ar izvirzīto sabiedrības veselības mērķi, nedz ka šis mērķis nevar tikt sasniegts ar Kopienas iekšējos darījumus mazāk ierobežojošiem pasākumiem (iepriekš minētais spriedums lietā *Franzén*, 71., 76. un 77. punkts).
- 36 Turpretī lietā, kurā pieņemts iepriekš minētais spriedums *Heinonen*, tā 40.–44. punktā Tiesa apstiprināja, ka Somijas tiesiskais regulējums, kas balstīts uz Likumu par alkoholu un ar ko ievieš alkoholisko dzērienu importa ierobežojumus ceļotājiem no trešām valstīm atkarībā no ceļojuma ilguma, nebija pretrunā ar Kopienas tiesībām. Tā nosprieda, ka pasākums ir bijis samērīgs un vajadzīgs, jo tas veicinot sociālās un sanitārās situācijas uzlabošanu un tāpēc ka tas esot ierobežots un attiecas tikai uz konkrētiem kritērijiem atbilstošiem ceļojumiem, turpretī Komisijas piedāvātie alternatīvie pasākumi nešķiet pietiekami efektīvi izvirzīto mērķu sasniegšanai.
- 37 Tomēr attiecībā uz Zviedrijas tiesiskā regulējuma, ar kuru tiek aizliegta alkoholisko dzērienu reklāmas sludinājumu ievietošana periodiskajos laikrakstos, kas pamatots ar analogām rūpēm par sabiedrības veselību, uz kādām balstās iepriekšējā punktā minētā Somijas likumdošana, samērīguma vērtējumu un it īpaši attiecībā uz to, vai izvirzīto mērķi, proti, cīņu ar alkohola pārmērīgu lietošanu, varētu sasniegt ar mazāka apmēra ierobežojumiem vai mazāk ietekmējot Kopienas iekšējo tirdzniecību, Tiesa nosprieda, ka vērtējumam ir vajadzīga attiecīgās dalībvalsts situācijai raksturīgo tiesību un faktu analīze, ko labāk var veikt pati iesniedzējtiesa (2001. gada 8. marta spriedums lietā *C-405/98 Gourmet International Products, Recueil*, I-1795. lpp., 33. punkts).

- 38 Šajā lietā sakarā ar iepriekšējā punktā minētajiem iemesliem ir jāatstāj valsts tiesas ziņā pieņemt lēmumu, balstoties uz tās rīcībā esošajiem tiesiskajiem apstākļiem un faktiem, vai ar Somijas Republikas konkrētiem pieņemtajiem pasākumiem var efektīvi apkarot tādu pārmērīgu patēriņu kā spirta kā dzēriena patēriņu vai līdzīgu rezultātu varētu nodrošināt arī ar mazāk ierobežojošiem pasākumiem. Pieņemto pasākumu samērīguma un efektivitātes pārbaude balstās uz faktu vērtējumu, ko iesniedzējtiesa var veikt labāk nekā Tiesa.
- 39 Iesniedzējtiesai ir jāpārbauda arī *Virallinen syöttäjä* un Somijas valdības pārmetumu ticamība attiecībā uz spirta patēriņa risku un iepriekšējo atļauju sistēmas efektivitāti. Tai būtu jāpārbauda arī ierobežojošo pasākumu rezultāti, proti, kuri, lai arī tikai daļēji, kavē sabiedriskās kārtības un *Virallinen syöttäjä* un Somijas valdības norādīto attiecīgo pilsoņu veselības traucējuma fenomenu. Visbeidzot, nedrīkst aizmirst, ka spirta izmantošana un tirdzniecība arī ir pakļauta atļauju sistēmai, tātad tai ir jāpārbauda arī, vai attiecīgā tiesiskā regulējuma izvirzītais mērķis nevarētu tikt sasniegts ar importētāju parakstītu paziņojumu ar attiecīgi atbilstošiem nosūtītājas dalībvalsts izdotiem sertifikātiem, kas kompetentajām iestādēm ļautu saņemt vajadzīgo informāciju importētā spirta izmantošanas nolūka kontrolei un tā pārmērīgās lietošanas kavēšanai.
- 40 Līdz ar to ir jāatbild, ka EKL 28. un 30. pants neiestājas pret Likumā par alkoholu paredzēto sistēmu, pakļaujot nenedaturēta etilspirta ar spirta saturu virs 80 % importu iepriekšējas atļaujas sistēmai, ar nosacījumu, ka attiecīgās dalībvalsts situācijai raksturīgos tiesību un faktu apstākļos sabiedrības veselības un sabiedriskās kārtības aizsardzība pret alkohola negatīvo ietekmi nevar tikt nodrošināta ar pasākumiem, kas Kopienu iekšējo tirdzniecību ietekmē mazāk.

Par izdevumiem

- 41 Attiecībā uz lietas dalībniekiem pamata lietā šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, izņemot minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumus, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

EKL 28. un 30. pants neiestājas pret Likumā Nr. 1143/1994 par alkoholu [*alkoholilaki* (1143/1994)] paredzēto sistēmu, pakļaujot nedenaturēta etilspirta ar spirta saturu virs 80 % importu iepriekšējas atļaujas sistēmai, ar nosacījumu, ka attiecīgās dalībvalsts situācijai raksturīgos tiesību un faktu apstākļos sabiedrības veselības un sabiedriskās kārtības aizsardzība pret alkohola negatīvo ietekmi nevar tikt nodrošināta ar pasākumiem, kas Kopienu iekšējo tirdzniecību ietekmē mazāk.

[Paraksti]